

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Petro abbate clareuallen[is]. Cap[itulum]. cc.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

puntrevellet: euphrasia nedū ad pedes sororis sibi cōduciantis veniā petens prociēdit: sed etiā pro eo ab abbatissa veniā impetrauit. ¶ Cum autē diabolus eā animo superare nō posset: cepit ipsam persequi p̄ciso corporali. Nam cū ex puteo aquam haurirēt: capite deorsum deiciētur: sed a sororib⁹ illesa educitur. Ipsa nō vbi quotidie portabat singulas: cepit exinde deferre hydras aque binas. Alia quoq; vice dum ligna precideret: securi calcaneū sibi vsq; ad tibiam scidit: et colligata a sororibus p̄pter hoc non destitit: quin ligna incisa deferre voluerit. Sed cum scalam ascenderet: summitatē tunc ce calcās super ligna cecidit: quorum vnum ferre oculum eius effossum grauit̄ vulnerauit. Sed dei misericordia diebus modicis ex vtraq; plaga conuulsa. ¶ Post hęc eam diabolus de tertio solario precipitauit: que tamen sine vlla lēsiōe ad terram descēdit. ¶ Deinde ollam cui⁹ aqua feruente portans cecidit: aquaq; buhenti facie perfusa omnino intacta permansit. Multis autem signorum miraculis claruit. ¶ Mulier quēdam infantem annorum octo ex paralyti effectum surdum et mutū ad monasterium detulerat: vt ipsum sororum orationibus commēdaret. Quē mox vt sancta virgo ad abbatissam deferēdū in brachijs sumpsit: puer loqui et audire cepit: et ad marrem ad sanā expectantem incolumis proprijs pedibus cucurrit. Quedam ex sororibus antiquis ab immundo spiritu dudum vexata fuerat: quam mille ancillarum christi preces liberare potuerāt. Que etiam cathenis vincta tenebatur: cui⁹ et cū cauco ligno porrigebatur: eo q̄ nulla ad eam appropinquare p̄sumebat: quia vestes et carnes sororum dētib⁹ lacerabat. Et quia abbatissa sanctitatem euphrasie nouerat: eiusq; miraculum in puero viderat: eidem licet ex humilitate satis recusant: per obedientiam sororis illius liberationē imposuit. Pro qua euphrasia dudum se ieiunijs afflixit: et ad dominū diebus pluribus exorauit. Et tadem in christi nomine demonem ab illa effugauit: et cum maris mo strepitu in abyssum ire precepit. Ex istis tamen in nullo extollebatur: sed ampliori humilitate p̄ficere videbatur. ¶ Post hęc abbatissa per visionem conspexit: q̄ duo viri venerabiles ad monasterium venientes euphrasiam rapiebant: et ipsam in aureū palatium gemmis ornatum introducebāt: que ibidem ab angelis cōcipientibus sumebatur: et ad christi pedes prociēdens a genitrice dñi corona aurea decorabat. Intelletit ergo abbatissa virginem quārotius ad celestem thalamū deducēdam. Que cum sororibus intinasset: et ille obitus dilecte sororis desideret: euphrasia subita febre corripitur: et vite termino prima in oratoriu⁹ deducitur: verum ex profunda eius humilitate orabat ad dominum: vt eam adhuc per annū in carne dimit-

teret: eo q̄ penitentiā condignam suo arbitrio non perfecisset. Et cum abbatissa et eius magistra iulia virginem exorārēt: vt ipsam sequi sine dilatione liceret: promisit eis orare dominū: vt ipsarum desideriu⁹ adimpleret. Sicq; inter sororum manus migravit ad christū. iij. idus martij. ¶ Post cui⁹ obitū die tertio iulia obiit. Abbatissa nō substituta quadā eugenia in matrem filiarum ipsa die. xxx. ex hac vita decessit. Que ambe in eodem sepulchro cum euphrasia virgine condite sunt.

De sanctis Macedonio presbytero et socijs martiribus. Cap. cxviiij.

Macedoni⁹ presbyter: patria: modesta: theodora: oros: theodora: impondera: martia: et traxia apud nicomediam ciuitatem martyriū passi sunt. Qui omnes per ignem conflagrati acceptabile sacrificiū christo dño reddiderūt. iij. idus martij: vt in martylogio adonis habetur.

De sanctis quadragintanoue militibus martiribus. Cap. cxciij.

Quadragenta

nouem milites Rome sub nerone cesare passi sunt. Hos omnes vna cum sanctis processo et martiniano beatus petrus apostolus conuertit ad christum: cum teneretur in custodia martina: vna cum coapostolo suo paulo: vbi nouem menses detenti fuerunt. Et cū milites predicacione apostolorū conuersi essent: et aquam pro ipsis baptizandis non haberent: orare apostolorum principe de filice saxei montis fons aque prorupit: ex cuius vnda ipse apostolus baptizauit: et fons ibidem in testimonium miraculi permanet vsq; in presens in loco qui dicitur carcer petri sub colle tarpeso. Deinde predicti gloriosi quadragintanoue milites sub deuotissima fidei confessione neroniano gladio cōsumpti sunt: pridie idus martij.

De sancto Petro abbate clauallen. Cap. cc.

Petrus abbas clau

allen. cum esset nobilitate exortus prosapia factus monachus igniaci monasterij nobilitate suā summa vilitate occultabat: vtilib⁹ indutus: vilia officia exercēdo.

Tamen ob vite nimiam sanctitatem a multis reuerentia habebatur. Adhuc non in ordine duz in matutinis aliquando dormiraret: seque pulsari sentiret. Apertisq; mor oculis nullum conspiceret: orant dominus ut excitantem ipsum sibi ostenderet. Et dum iterum dormitasset: pulsatus citius aperiens oculos: vidit iunem splendidi sibi assistere: indeq; morose per chorum transire: qui demum disparuit: et petrus eius esse angelum intellexit: media nocte cum fratribus psalles subito dolore capitis premitur: et recedere de ecclesia cogitans audiuit vocem dicentem vers. illum. Laudas innocens dominum etc. et statim dolor cessauit. Et dum mane iterum euz dolore eodem capitis perseverante: ad comunem accessisset: visum est sibi quod lapsus pondus de capite eius egressus esset: et exinde a tali dolore liberatus perfecte fuit. Post hec factus est prior igniaci. Deinde abbas vallis regis assumptus est. Quod abbas eius igniacensis. tali visione prescinit. Videbatur enim sibi candela brum lucens ante altare: per maiorem fenestram exire. Nec multo post petrus prior in abbatem electus est. Cum aliquando abbas egrotaret: et mercenarius quidam a cellarario operis mercedem exigeret: ille dare recusaret: indignat? mercenarius prunas ardens ad unam ex monasterii granis in cacabo deferbat: ut eam incenderet. Tunc affuit abbas: et eum de mala voluntate redarguit: et ut ad se mane et ad infirmariam veniret mercedem suam receprurus admonuit: quod et factus est. Mercenarius quoque est miratus: eo quod abbatem de infirmaria vixit laqueum minime recessisse cognouit: et penitentiam egit. Vocatus ad electionem abbatem igniacensis. oratione premissa: ut deus sibi idoneum inspiraret: audiuit vocem quod illuc veniens audiret quod idoneus esset. Tunc ad locum veniens pro eodem orasset: iussus est socios itineris sui de hoc interrogare. A quibus cum quereretur quis utilis esset: responderunt quod ipse. Sicque omnium consensu electus est. Cum henricus comes campanie se ipsius orationibus commendasset: et ipse pro eo celebrasset: post ultimam colicram vidit comitem tunc absentem: signum crucis in veste habentem. Et diem ac horam notans comperit: postmodum ipsum eodem tempore cruce fuisse signatum. Oranti sibi aliquando apparuerunt sancti bernardus abbas: et malachias episcopus: qui cum abbatem clareuallensem futurum predixerunt. Non multo post gerardus clareuallensis abbas a fratre hugone de bazochis qui grauiter in ordine deliquerat: et abbatem punitionem timebat: interfectus est. Cui successit henricus. Quo post modicum in presbyterum cardinalem assumptus: petrus ad electionem vocatus aufugit: eo quod eligi formidaret: qui tamen absens electus est. Et cum diu recusaret: tandem visionis memor consentit. Romanus pontifex

seus famam audiens: eum ad se accersuit: cui et peccata sua ex deuotione confiteri: et ab eodem communicari voluit. Cum autem esset in valle regis infirmitate grauiter unum ex oculis amissit: et hoc gaudens et deum laudans: quia unus ex hostibus suis capitalibus sibi abulera. Et dum esset cum fratribus in messibus operans tres pulcherrimas mulieres in medio fratrum vidit: quas de nimia presumptione redarguens audiuit ab illa que erat formosior: quod erat maria mater christi: alie due maria magdalena et maria egyptiaca: que fratres in suo labore consolari curabant. Quicquid autem sanctus petrus in domino pridie idus martii.

De sancto Longino martyre. Cap. cci.

Longinus fuit qui

dam centurio de provincia hispanie: qui cum aliis militibus cruci domini affans: latus eius lancea perforauit. Et videns signa que fiebant: solem scilicet obscuratum: et terremotum in christo credidit. maxime ex eo ut quidam dicunt: quod cum ex infirmitate eius oculi calligassent: de sanguine christi per lanceam decurrente casu oculos tetigit: et protinus clare vidit: unde renuncians militie: et ab apostolis instructus: in cesarea cappa docte vigintiocto annis monasticam vitam duxit: et plurimos ad christum conuertit. Cum autem ab octauiano prefide tentus sacrificare nollet: iussit preses omnes dentes eius excuti et linguam abscidi. Et hoc tamen loquelam non amisit: sed accepta securi omnia idola confregit. Demones autem de idolis exeuntes et in aerez volutantes in presidem et in eius socios intrauerunt. Qui insipientes longini se pedibus prostrauerunt. Quos omnes longinus in christi nomine ab oppressione demonum liberauit: et demones in desertum misit. Quo miraculo quidam aphrodisius commertariensis. cum multis aliis ad christum conuersus est. Post dies aliquot cum octouianus longinus tentum ad se adducti iussisset: ut eum penis afficeret: et ipsum ex hoc aphrodisius reprehederet: eo quod de suscepto ab eo beneficio ingratus esset: iussit preses aphrodisio linguam precidi. Sed ipse nihilominus loquebatur. Preses vero confestim excecatus est. Cui longinus suasisit: quod liberari non posset: nisi ipsum occideret. Nam martyr effectus pro preside oraret: et ipse lumen recuperaret. Statimque preses longinum decollari fecit. Post hec ad corpus eius adijt: et prostratus cum lacrymis penitentiam egit: et continuo visus recepit. Corpusque martyris honorabiliter tumulauit: et in bonis optibus perseuerauit. Passus est autem martyr christi idibus martii.

De sancta Quatrone martyre. Cap. cii.